

תת"ע (פתח תקווה) 7077-04-23 - מדינת ישראל נ' גלאל חזאזה

תעבורה - פסילה מינהלית

תעבורה - רישוי

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 7077-04-23 מדינת ישראל נ' חזאזה

לפני כבוד השופט עמית בר

מאשימה - משיבה
נגד מדינת ישראל

נאשם - מבקש
גלאל חזאזה
החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 02.05.24 וזאת בהתאם לסמכותי מכח **סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.**

הסדר הכרונולוגי

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה כאשר רישיון הרכ פקע בתקופה העולה על שנה.

כתב האישום הוגש בתאריך 18.4.23.

לאחר שאותר המבקש, המבקש לא התייצב לדיון שהיה קבוע לתאריך 25.2.24 והוצא צו הבאה כנגד המבקש. צו ההבאה בוצע והמבקש שילם סך של 1,500 ₪.

למרות האמור, המבקש לא התייצב לדיון ונשפט בהעדרו לעונש של 60 ימי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

פסק הדין ניתן לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו. המבקש זומן לדיון אך לא התייצב.

בתאריך 3.6.24 הוגש יפוי כח לתיק.

בתאריך 13.6.24 הוגשה בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה נטען כי המבקש לא ידע על הדין שהתקיים בתאריך 2.5.24 וגם לא על הדין שהתקיים בתאריך 25.2.24. לדבריו אכן שיל את צו ההאזה, אך לא הודיעו לו על מועד הדין.

לא נטענה כל טענה לגבי חשש לעיוות דין בבקשה.

הבקשה נשלחה לתגובת המשיבה עד לתאריך 25.6.24. מאחר והמשיבה לא הגיבה, קבעתי דין במעמד הצדדים לתאריך 30.6.24. גם המבקש וגם עורך דינו לא התייצבו לדין. הוגשה בקשת דחייה ביום הדין. הבקשה נדחתה והבקשה נדחתה.

בתאריך 13.8.24 הוגשה בקשה נוספת לביטול פסק דין. הפעם על ידי עורך קישוואי.

טענות הצדדים:

בבקשה נטען כי עורכי הדין שלא התייצבו לדין בבקשה לביטול פסק דין הייתה בגין טעות אנוש שני עורכי דין שטיפלו בבקשה ובייצוגו של המבקש. לדברי המבקש אין מדובר בטעות שלו והוא אינו יודע ממה נבעה הטעות. לא ניתן הסבר לגבי אי התייצבותו של המבקש עצמו.

בבקשה טען כי מדובר בזכות חוקתית של המבקש להתייצב לדיונים, כאשר לדבריו רוח הפסיקה שמה דגם על אי התייצבות אשר מקורה בטעות או נסיבות שאינן בשליטת המבקש.

לתצהיר שצורף מסביר המבקש שאינו יודע מדוע לא התייצבו עורכי הדין, אך אינו מסביר מדוע הוא לא התייצב.

בבקשה לא הועלתה כל טענה לגבי חשש לעיוות דין.

המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה מדובר במבקש שלא התייצב לדיונים למרות שהוא כנגדו צו הבאה ולכן אין לו להלין אלא על עצמו.

דין והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע המבקש, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי

[נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.

.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין בתוך 30 יום.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצוינה בה האזהרה האמורה.

~~~~~

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהגיש במועד את הבקשה להישפט.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

המבקש זומן כדיון לדיון.

המבקש לא התייצב לדיון.

בתחילה למרות שהמבקש זומן כדיון, לא התייצב לדיון. בית המשפט לא החליט לדון את המבקש בהעדרו במועד הראשון אליו לא התייצב, נתן לו הזדמנות והוציא כנגדו צו הבאה.

צו ההבאה על סך של 1,500 ₪ שולם על ידי המבקש.

למרות זאת לא התייצב המבקש שוב לדיון ונשפט בהעדר.

עמוד 4

לאחר מכן הוגשה בקשה לביטול פסק דין ונקבע מועד דיון.

גם לדיון זה לא התייצב המבקש. לטענתו הייתה טעות בין עורכי הדין, אך יודגש, כי גם המבקש לא התייצב לדיון. לא רק עורכי דינו.

אין כל מחלוקת כי המבקש זומן כדין ובחר לא להתייצב למשפטו.

גם אם אקבל את טענת המבקש לגבי אי התייצבותו לדיון בבקשה לביטול פסק הדין, אין הדבר מסביר את אי התייצבותו פעמיים לדיון בתיק העיקרי לפני הגשת הבקשה לביטול פסק דין. במיוחד לא לאחר תשלום צו ההבאה.

העובדה שקבעתי דיון במעמד הצדדים, לא הייתה בעקבות החלטה על קבלת הבקשה, אלא מאחר ותגובת המשיבה לא התקבלה.

לא קיבלתי מענה מספק לשאלה העיקרית והיא אי התייצבותו של המבקש לדיון בו הוא נשפט בהעדר.

אין חשש לעיוות דין:

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

עוד נקבע כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

מתוך רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין

ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

במקרה זה, לא נטענה בעניין זה. הטענות היו כנגד הנזק שיגרם למבקש עקב הפגיעה בפרנסתו.

במקרה זה, המבקש אינו טוען טענות מהן ניתן ללמוד כי מדובר בהרשעת שווא ואין חשש לעיוות דין.

לעניין העונש, לא מדובר בעונש חמור במיוחד לאור עברתו התעבורתי אשר נשקל בעת מתן גזר הדין. במיוחד לאור העובדה שהמבקש הורשע פעמיים בעבירות של נהיגה ברכב לא תקין שהוחלט לאסור בו את השימוש.

סופיות הדיון:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

לאור האמור;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון בו נגזר דינו;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו;

לאור עקרון סופיות הדיון;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ד, 06 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.